Witte donderdag

Welkom door de primus

Ontsteken kaarsen op de tafel (orgelspel ‘Als alles duister is’)

Bemoediging en gebed van toenadering door de primus

Luisteren naar Lied 578: 2, 6

Lezing Matteüs 26: 17-25

Nodiging rond de tafel te zitten

Voorbeden
Tafelgebed
Luisteren naar ‘Ubi caritas’
Gezamenlijk Onze Vader
Instellingswoorden Matteüs 26: 26-29
Delen brood en wijn
Dankgebed
Leegruimen van de tafel

Lezing Matteüs 26: 30-35

Luisteren naar oude Liedboek gezang 180 ‘Gethsemane die nacht…’: 1, 3

Lezing Matteüs 26: 57-58, 69-75

Inleiding op ‘Tranen van Petrus’

‘Tranen van Petrus’ 1-7:

<u>De steek van het besef Jezus verloochend te hebben</u>
I Petrus ontdekt zijn misstap.
De edele Petrus had gezworen tussen duizend lansen en duizend zwaarden aan de zijde van zijn geliefde Heer te willen sterven. Toen hij echter merkte, dat het hem, overweldigd door lafheid, op het kritieke moment had ontbroken aan trouw, voelde hij verdriet, schaamte en medelijden, - om zijn eigen misstap en Christus’ martelaarschap -, die als duizend pijlpunten zijn hart verwondden.
II De ogen van de Heer doorboren zijn ziel als pijlen.
Maar de bogen die zijn borst bestookten met de scherpste en de dodelijkste schachten, waren de ogen van de Heer, toen zij Petrus zagen. Zijn ogen waren bogen en zijn blikken waren pijlen, die niet tevreden waren met het hart alleen. Ze drongen door tot in het diepst van Petrus’ ziel en sloegen zulke wonden, dat hij genoodzaakt was die de rest van zijn leven te verzorgen met de tinctuur van zijn tranen.

<u>De pijnlijke herinnering</u>
III Petrus blikt terug naar het moment van de verloochening.
Drie maal, - aan het brutale en slimme dienstmeisje, aan de knecht en aan de misdadige menigte -, had hij gezworen dat hij nooit volgeling was geweest van zijn Heer of Hem gekend had. De haan verkondigde juist dat de gedagvaarde getuige ontkende erbij geweest te zijn, toen, van zijn grote misstap nog nauwelijks bewust, Petrus’ ogen de blik van Christus troffen.

<u>De aanklacht in Jezus’ ogen</u>
IV De boodschap die Petrus las in de ogen van Christus. Hoe door de ontmoeting met deze goddelijke ogen Petrus, die zojuist jammerlijk had gefaald, zich voelde, zou niemand tegenwoordig durven vertellen. Woorden zouden de waarheid niet kunnen benaderen. Het was alsof de goede Heer, omringd door vele vijanden en verstoken van vrienden, zeggen wilde: “Zie je wel, wat ik voorspelde is toch waar, mijn vriend,” tegen de ooit zo krijgshaftige discipel.

V De ogen van Christus als spiegel.
Een meisje dat in de spiegel kijkt ziet haar knappe gezicht in dit heldere glas nooit beter dan de ongelukkige oude man die in de ogen van de Heer zijn misstap las. Nooit zou een nieuwsgierig oor zoveel kunnen horen, - al luisterde het onophoudelijk naar anderen, gedurende honderden jaren -, als Petrus hoorde op dat moment.
VI Hoe ogen kunnen spreken.
Precies zo,- hoewel je wereldse dingen niet met goddelijke vergelijken mag -, kan iemand, alleen door te kijken, de verborgen wensen van zijn geliefde ontdekken zonder dat die ze uitspreekt. Dus wie geschoold is in de subtiele lessen van de liefde, kan aan de onervarene leren hoe men, zonder te spreken of te schrijven, met de ogen iemand nog iets vertellen kan.
VII Christus lijkt Petrus wreedheid te verwijten.
De ogen van de Heer waren als rappe tongen en de ogen van zijn vriend Petrus oren die wilden luisteren naar Christus' stem. "Jouw ogen zijn wreder", scheen Hij te zeggen, "dan de goddeloze handen die mij zullen kruisigen. Geen enkele klap doet mij zo'n pijn, - van alle slaag die ik van de misdadige menigte krijg -, als de klap die ik kreeg door de woorden uit jouw mond."

(Nederlandse vertaling: © Cappella Gabrieli, vertaling Hanneke Pot en Herman Janssen)

Reflectie op 'Tranen van Petrus'

Luthers avondgebed